

Tilburg University

Hier ben ik met mijn armoede

Moons, Jos

Published in:
Bidden in tijden van beproeving

Publication date:
2020

Document Version
Version created as part of publication process; publisher's layout; not normally made publicly available

[Link to publication in Tilburg University Research Portal](#)

Citation for published version (APA):
Moons, J. (2020). Hier ben ik met mijn armoede: Gebed in tijden van Corona. In *Bidden in tijden van beproeving* (pp. 28-29). Adveniat.

General rights

Copyright and moral rights for the publications made accessible in the public portal are retained by the authors and/or other copyright owners and it is a condition of accessing publications that users recognise and abide by the legal requirements associated with these rights.

- Users may download and print one copy of any publication from the public portal for the purpose of private study or research.
- You may not further distribute the material or use it for any profit-making activity or commercial gain
- You may freely distribute the URL identifying the publication in the public portal

Take down policy

If you believe that this document breaches copyright please contact us providing details, and we will remove access to the work immediately and investigate your claim.

Jos Moons | Hier ben ik met mijn armoede. Gebed in tijden van Corona

HET LIEFST ZOU IK DIT BLAD leeg laten. Want ik weet niet zo goed wat ik moet bidden. Wat ik zal zeggen. Hoe ik moet zwijgen en wachten tot God er is. Er is te veel onrust. Normaal kan ik me daarmee verzoenen en rustig zijn in de onrust. Nu niet.

Of ik zou flink willen krassen. Dit vel vol krassen met strepen, van boven naar beneden, van links naar rechts. Zoals een kind dat boos is en roept. Dat eigenlijk niet goed weet wat er is, en dat dat niet gezegd krijgt behalve dan door onhandelbaar te zijn.

En ondertussen denk ik aan de mensen die veel erger getroffen zijn dan ik, die met mijn machteloosheid en vervreemding geen raad weet. De mensen die medische zorg bieden, die de supermarkten draaiend houden. Vorsende wetenschappers in laboratoria en bestuurders die uitgeput zijn van het nadenken. Lichamen die strijden om te leven, eenzamen en wanhopigen, jong en oud. En de toekomst. Want wat staat ons nog te wachten? Houdt de economie het? Of stort straks alles in?

En dan zit ik hier met mijn kleine stukje hulpeloosheid. Fluistert God 'hé, wakker worden'? Of leek dat maar zo? Het klaart in ieder geval wat op, merk ik. De mist trekt weg.

Hier ben ik, Geest van God, met mijn armoede.

Wiebelig is mijn ziel. Zoekend mijn geloof.

Mijn zorgen zijn zelfgericht,

het ontbreekt me aan naastenliefde.

Wek me uit mijn sluimer en doorbreek de mist.

Bekeer mijn armoede

tot bezorgdheid voor de naaste

en vertrouwen op u.

Zegen onze armoede:

die van mij, die van patiënten,

die van winkelmedewerkers en medisch personeel,

en ook de armoede van bestuurders en wetenschappers.

Dank u dat luistert naar mijn zuchten

en onze armoede mee draagt;

dank u dat u er bent en dank voor uw belofte van vrede.